

Tit ringja — vit skriva

Er nakað á vási? — Ivamál?
Ein spurningur, ella tíðindi, so ring til okkara.
Vit eru til reiðar!

tíðindablaðið
sosialurin

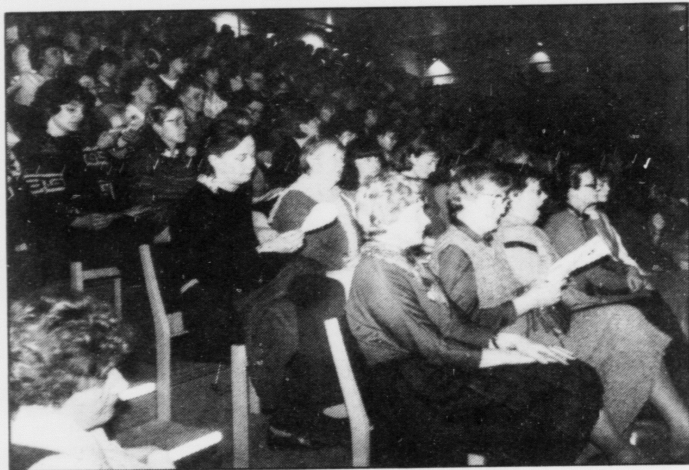

Lýsingar:

Lýsingarmaður okkara er ráðgevari hjá fyrirkum og einstaklingum í lýsingaspurningum. Hetta verður gjørt uttan meirkostnað fyri lýsaran.

Altjóðakvinnudagurin:

Dagny Joensen
Orð og myndir

600 kvinnur á kvøldsetu

Umleið 600 kvinnur vitjaðu kvøldsetuna í Norðurlandahúsinum altjóða kvinnudagin.

Tó at fyrireikarnir høvdu vónað at kvinnur tóku undir við hesum tiltaki, so vøntaðu tær kortini ikki, at undirtøkan fór at verða so góð.

Norðurlandahúsið er rúmligt og tað hýsti eisini hesi stóru fjøldini, uttan at tað nervaði framfærsluna og letuna aftaná, tá tey vitjandi settust at fáa ein kaffimunn og prát.

Tað vóru kvinnur í øllum aldursbólum, sum framferdu kvinnumál á palli. Á áskoðaraplássunum soust eisini aldursbólkar frá 0 — til 80 ár.

Onkuntið hoyrði tú smábarnagrátt, men tað var bert so natúrligt slíkt kvøld, og tú hugsaði, at hetta ljóðið ikki hevði verið, um menn høvdu havt atgongd.

Inger Christiansen, formaður í KSF beyð vælkommin og greiddi frá kvinnurørslum gjøgnum tíðirnar.

Siðan framferði Ásla Geyti. Hon segði frá, hvussu fremmandafólk sá føroysku kvinnuna í tíðini hjá langommu okkara, og framferði yrking eftir Bergtóra Hanusardóttur um kvinnuna í skiftisárinum, um beinagrindin ið moyrnar og slimhindir sum torna, samanborið

við skalluta mannin í sama aldri, sum jagstrar ungdómin og vakurleikan hjá ungu kvinnuni.

Á tíðindafundi í Mettustovu, tá fyrireikarnir greiddu pressuni frá hesum tiltaki, sóu vit, at Bergtóra Hanusardóttur átti stórsta partin av tilfarinum, sum skrivað var til framfærsluna.

Upp á fyrirspurning um hetta, segði Bergtóra, at tað var tí hon hevði fingið til uppgávu at samansjóða tilfarið, og at hon tí hevði lagt sitt tilfar, so sum tað sat best til heildina.

Eingin ivi er um, at Bergtóra Hanusardóttur eigur góðar gávur til skaldsliga at mynda tað sum hon og medsysstrar hennara kenna í nútíðini. Hesar lýsingar høvdu væl tolt at verið forðar fram á pall í øðrum umhvørvi eisini.

Ebba Hentze, rit-høvundi hevði eisini givið sitt iskoyti til kvøldsetuna. Hjerdís Trónd bar fram hugvekjandi yrkingina hjá Ebbu, um ógiftu kvinnuna »Kata«.

Hetta var um ungu gentuna, sum kom heim úr Danmark at ansa systrikjum og heimi, tá mamman fór.

Hon ætlaði sær avstað aftur, tá systkini kundu klára seg sjálvi, men kortini varð hon verandi og fekk óngantið sin persónliga leiklut í livinum. Á deyðastrá, skrivaði hon bræv til gentu í næsta ættarliðnum, har hon sigur:

»Køb Visdom for det bedste du ejer, køb Forstand for alt hvad du har (ord-sprogenes bog). RYM!

Gud signi teg.

»Kata«.

Siðan fóru vit gjøgnum tíðirnar fram til smágentuna og endaði við yrkingini Mamma og barn, eftir Regini Dahl.

Hóast framfærarnir fyri stóra partin vóru kvinnur, sum ikki áður høvdu roynt seg á palli, so var lotan góð, tó at framfærslurnar høvdu staðið nakað sterkari, um leikfólk høvdu framført.

Eftir steðgin helt Elinborg røðu og Jóhanna Maria Djurhuus las yrkingina »Vit vilja frið«, eftir Steinbjørn B. Jacob-

sen.

Elinborg segði m.a. at kenslur er eitt ljótt orð, tí kenslukaldir menn heldur berjast í vápnadubbingini fyri at drepa barnið, meðan vøggan stendur óskalað eftir! Hetta mótmæla kvinnur um allan heim!

Serliga áhugavert var leikurin »Náttúra menniskjunnar«, eftir Bergtóra Hanusardóttur.

Við livsins træ sita Vitið, Málið, Hjálpssemið, Sjálvsøknið og Mentanin. Kvinnurnar vóru ílatnar kappi í ymsum litum, sum myndaðu tað tær skuldu vera. Einfalt og rámandi lýstu tær hesi fyrbrigdi, sum er umheimurin, umhvørvið, samfelagið og tað vit lata okkum líta av.

Samanumtikið eitt gott

kvøld, sum gav áskoðarunum nakað at hugsa um.

Skuldi nakað verið nevnt, so haldi eg at lýsingarnar sum heild vóru ov veikt framferdar, og at tað gjørdi, at vit ikki fingið øll »spektrini« av kvinnusiðunum fram. Eitt nú kærleikin millum mann og kvinnu vóru lýst í i so trongligum sniði. Hvi tað, tá stóru partur av livinum hjá teim flestu, er tengdur at hesum?

— Sum ein áskoðari segði í steðginum: Vit eru góðar við menn okkara, hvi fáa teir so ikki innivist? Við hesum spurningi kundi tú hugsa — innivist á kvøldsetuni, ella innivist í medvitinum hjá tí sjálvsstöðugu kvinnuni...

Helst fyrstu ferð í søguni her á landi, at so nógvar kvinnur hava verið savnaðar saman um kvinnumál

